

Nagyszebeni

KATH. EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ.

Előfizetés egész évre 1:50
Egyes szám ára 14 fillér.

Szerkeszti és kiadja :
Róm. kath. plébánia hivatal
Nagypiac 2.

Megjelenik minden hó 15-én.

Halottak ünnepe.

Az egyház azon intézkedésében, mellyel elhunyt híveinek emlék=napot szentel, nemcsak isteni bölcseséget, nemcsak lélek=mentő krisztusi szándékot, de nagyszerű emberiességet, sok s fenséges költészetet is találunk. Mikor az Anyaszentegyház a halottak szomorú ünnep=estéjén kivezeti gyermekeit a hétköznapi élet vásári zajából a holtak néma otthonába: elsősorban a „szenvedő Egyház“ Isten, örökkévaló boldogság után epedő lelkeinek akarja az igazi kegyeletnek áldozatát meghozni. Azon kegyeletét, mely tőlünk, a „küzdő Egyház“ hiveitől, nem csupán bensőséges megemlékezést, hanem irgalmas, áldozatos lelkületet is kíván. Emellett azonban a halottak ünnepe — úgy amint azt az Anyaszentegyházban megüljük — „a még dobogó s a már porladó szívek közös ünnepe“, is sok fölemelő tanulságot rejt magában. Az élő ember — mintha csak saját táborában akarná megtámadni a halált — kezében a hervadó ősz utolsó virágaiból font koszorúival s az emlékezés száz meg száz tündöklő mécsseivel — fénylő, viruló, pompázó életet visz be a sírok kertjébe. Mi az — hogy a halál néma, sötét, rideg mezején, ahol a késő ősz dermesztő, fagyos szele minden virágot elhervasztott, minden fűszálat letarolt; ahol az enyészet minden életet elcsitított: most egyszerre mosolygó virág=ágyak nőnek ki, ragyogó mécs=lángok üzik el az ijesztő sötétséget, emberek ezrei tolonganak?! Óh, de nagyon tévedne az, aki hiu, tartalmatlan, kórszerűtlen külsőséget látna abban a pompában, mellyel az Egyház a halottak emlékének ünnepét szentel!

Az egyházban a halottak ünnepét megülni annyit tesz, mint *tiltakozni, tüntetni a halál ellen, tiltakozni, tüntetni min=*

den ellen, ami pusztulás, enyészet. Avagy a virágok, koszorúk a sírdombokon: nem a tavasz tiltakozása-e a tél ellen? Az élők tömegének hullámozása nem tiltakozás-e a halál ellen? S a mécskek ezreinek a fejfákat körülölelő lángjai nem tüntető tiltakozása-e a világosságnak a sötétség, a nappalnak az éjszaka ellen?! E tiltakozás fontos igazságokat is hirdet a sírhantok között járókelőknek. Hirdeti, hogy a kedves emlékü halottak, kiknek eltávoztása egész földi életünkre sajnó sebet ejtett a szivünkön, nem enyészték el örökre; hogy lesz még találkozásunk velük; hogy nem gyerek-mese a tulvilág. Mert ha a síron túl *semmi* sem volna többé, önönmagunk-ámítása volna az a kegyelet, amely most halottak estéjén emlék-ünnepet szentel a szivünkben, ezrével visz ki a temetőbe, megkoszorúzza drága halottaink nyugvó helyeit, virágokkal s tündöklő mécs-világgal kedveskedik nekik és imára hajtja térdeinket a nyugalmukért, boldogságukért. Igen, ez az elragadó kegyelet, mely halottak estéjén az élet varázserejét lehelli végig a néma sírhantok fölött, győzelmes erővel hirdeti azt amit a természet rendjében is sejthetünk a tavaszi szellő suttozásából, az újra feljövő nap ragyogásából, amit a népek több ezer éves meggyőződése is hirdet; amiért boldogság után sovárgó szivünk dobog s amit az erény, igazság és jog követel; amit szent vallásunk alapja, a Szentírás, tanít; amit isteni Mesterünk üdvözítő tanításának alapjává tett és tulajdon föltámadásával szentesített: hogy van tulvilág, van föltámadás van örök élet. Az Egyház ezt a vigaszteljes krisztusi tanítást a maga teljes érdekében szeretné bemutatni híveinek halottak estéjén, egyrészt, hogy ennek tudatában minél áldozatosabb lélekkel siessünk a szenvedő lelkeken ima, jócselekedet és különösen a szentmiseáldozat által segíteni; másrészt pedig hogy magunknak is segítséget nyújtsunk arra, hogy minél megadóbb lélekkel nyugodjunk bele azon igazságba, hogy Isten keze az, mely az embert vezeti a bölcsőtől a sírig, hogy csak Isten keze képes föntartani minket az élet válságos napjaiban, és Isten keze az, mely a halál után magához emel.

Ha valamikor, hát az idejű Halottak napján kell ezen igazságokat elmélkedésünk tárgyává tennünk, hogy azokból vigaszt s lelki erőt meríthessünk a magunk és hozzátartozóink számára. Az idejű Halottak napja rendkívüli gyász-ünnep

lesz. Rendkívüliségét új halottjaink szokatlanul nagy száma, vesszességeink fájdalmas volta, hogy bizony igen sokan közülünk nem tudják, hol — talán nem is a drága hazai földben — földte el a sírhant drága hozzátartozóit s bennük életük örömét, vigaszát, támaszát. A kegyeletnek egy szál virága nem hullhat drága halottunk sírhalmára; kicsordult könnycsepjeink nyomán tündöklő mécsek nem gyulhatnak ki sírja felett, mert messzi, nagy távolság, ismeretlen, ellenséges föld zárta el előlünk. Ezeknek csakis imádságainkat ajánlhatjuk fel: s ezért tegyük meg minél nagyobb áldozatkészséggel. Az idei Halottak napja — kétségkívül — mérhetetlenül nagy gyász nap sokaknak a magyar hazában. Fájdalmas nemzeti ünnep is. De éppen ez utóbbi körülmény újabb motivum gyanánt szolgálhat arra, hogy nagy, egetverő hittel, határtalan bizalommal nyugodjunk meg Istenünk akaratán — úgy is, mint hívők, úgy is mint jó hazafiak. Ha a csatatéren marad is valaki azok közül, kiket remegő lélekkel várunk: mi sem lehetünk méltatlanok azokhoz akik lobogó lelkesedéssel ajánlották fel fiatal életüket a Haza oltárán. Ha nem hozhatunk áldozatot vérünkkel a haza érdekében, hozzunk aggodalmaink, gyötrelmeink, fájdalmaink elviselésével. S amint erősen hisszük, hogy a halál lelkünkre az örök élet kapuja, úgy legyen határtalan bizalmunk aziránt is, hogy ami ma a szivünkben sírás és fájdalom, abból a haza új élete, szebb, boldogabb, jobb jövője fakad. Ezzel az erőteljes, bizodalmas, megnyugvó, hittel üljük meg a halottak ünnepét.

Mit tegyünk?

Az isteni Gondviselés sulyos megpróbáltatásoknak vet alá minket! Dacára a király Ófelsége törekvéseinek, kit egész Európa mint a béke őrzőjét és biztosítékát tisztel, szomszédaink gyűlölködése megfosztotta hazánkat a béke áldásaitól s most már lángba borítja a háború réme nemcsak Ausztriát és Magyarországot, hanem a félvilágot és megéreztetni velünk mindnyájunkkal azt, a mit a Mindszentek litániájában imádkozunk: „Döghaláltól, háborútól és inségtől ments meg Uram minket!” Ezt imádkozzuk mi most is és a mellett eltölt a haza védelem és a honfenntartás kötelességérzete; mert a nemzet sorsa igazságos

háborúba szólít és az igazság és jogvédelme fagyveres ellentállásra és magatartásra késztet, azért megakarjuk állani helyünket és teljesíteni akarjuk kötelességünket. Ezt teszi most sok-sok ezer magyar állampolgár s mialatt ők küzdenek a harctéren, addig mi felemeljük lelkünket az Úrhoz s a hit s a honszeretet kettős ihletétől tüzelve, meg akarjuk otthon állani helyünket Krisztus szellemében és Istenhez menekülve; bajainkban és gondjainkban Tőle kérünk segítséget, kérünk győzelmet, enyhületet.

Győzelmet a hadseregnek s enyhületet a honmaradt hitvesek, édes szülők, gyermekek aggódó lelkének! S hogy e kettős áldásban részesüljünk, iparkodjunk most szert tenni arra a lelkületre, melyet az Úr Jézus Krisztus ily körülmények közt vár tőlünk és a melyre Ő maga adott nekünk példát ugy olajfák kertjének éjszakájában, mint a keresztúton.

Első érzésünk az legyen, hogy alázkodjunk meg mélységesen az Isten keze alatt és álljunk bele a nehéz időkben nagy hittel, zúgolódás nélkül. Végre is Ő az Úr; Ő küldi a jót és a rosszat, de azt mindig javunkra küldi; Ő állít bele a háború megpróbáltatásaiba is s azért állít bele azokba, hogy jobbakká, hívebbekké, nemesebbekké és áldozatosabbakká tegyen minket. Azért küldi a megpróbáltatást, hogy jobban szeressük Őt és egymást. Azért küldi, hogy közeledjünk hozzá s egygyé forradjunk egymással, azért küldi, hogy tisztuljon a lelkünk, hogy Érte és felebarátainkért áldozatokat tudjunk hozni. Olyan ugyanis az ember, hogy a béke és zavartalan együttlét sokszor petyhüdtébbé és hidegebbé teszi; de a nyomorúság és szenvedés tüzében leválik a lélekről a lelketlenség salakja és megint tisztultabban tud szeretni, tud hibát, gyarlóságot elviselni, tudja mások terhét hordozni és tud másoknak szeretetben, lemondásban szolgálni.

Mutassátok hát ti is ki egymás iránti krisztusi szereteteket különösen most, hogy bajban vagytok, vegyetek részt a társadalmi munkában, a szegény családanyák és elhagyottak segélyezésében. Ezt ugyancsak megérdemlik katonáink, ezzel nagy gondot emeltünk le lelkükről.

Második érzésünk a türelem és kitartás legyen. Hősiességre nemcsak a harctéren van szükség, hanem itthon is. Szükség van azért, mert nemcsak ott, hanem itthon is küzdelem és szenvedés

az élet; sebek nemcsak a testeken, hanem a lelkeken is esnek és vérzik minálunk is sok-sok szív! Ezekre is kell balzsam, kell ír és egyhülés! Ez az ír, enyhülés abban áll, hogy megnyugszunk Isten szent akaratán, hogy elfogadjuk zúgolódás nélküli keresztünket, hogy felajánljuk kinjainkat, küzdelmeinket, hogy azt mondjuk magunkban: Isten akarja, hogy most megembereljem magam és a távollevő férj és édes apa helyét is kipótoljam! Isten akarja, hogy kétszeresen szeressek, tőrjek és dolgozzam. Megteszem hát; megteszem Istenért, családomért, hazámért.

Harmadik érzésünk mely önkénytelenül is kiszakad szívünkől, a forró imádság legyen. Tudom én, hogy most milliő imádkozó lélekkel kíséri távolban küzdő szeretteit. Tudom én, hogy sokkal több szemben ül most mosoly helyett könnycsepp, hogyha otthon is vagyunk test szerint, de azért a lelkünk, mint az alvajáró — mondjuk imádkozva járó — másfelé van, arrafelé, hol a veszedelem jár és ott tartja paizs gyanánt imádkozó lelkét azok fölél, a kiket szeret s kikkel egybeforrt élete! Tudom én, hogy a csaták hevében veszedelmektől környékezve, a hadfiak is bizalommal ajánlják Isten kezébe életüket, lelküket; tudom, hogy jobb érzéseikre hallgatva meggyónnak, megáldoznak megvígasztalódnak abban, hogy nemcsak hitvesi, szülő- és gyermeki szeretet, hanem az Isten kegyelme is kíséri őket őrzőangyalként veszélyeztetett életük útján! Ó igen, az ember szíve eltalálja, hogy mi kell neki és mindig jól tesz, ha nemes, mély érzésekre hallgat! Hallgassunk hát rá, szeressük és imádkozzunk, járjunk a szentmisére, járuljunk a szentségekhez, ostromoljuk kéréseinkkel Jézus Szívét, ki ha valamikor, hát most kiáltja felénk: „Jöjjetek Hozzám mindnyájan, a kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihítek titeket.”

1914. szeptember hó.

Prohászka Ottokár,
székesfehérvári püspök.

Felhívás!

Bámulattal tölti el az embert az a sok jótékony adakozás ezekben az újra támadt daliás időkben! És mégis kevés az a sok-sok korona, ami egyre gyűl, kevés, mert sok a szegény.

A bevonultak családjáról hála a jó Istennek némileg gondos-

kodva van, de hány szegény család nyomorog, mert a háborus idők következtében a családfenntartó elvesztette kenyerét. Ezen kell sürgősen segítenünk, és pedig nem egy-két koronával mától-holnapig, hanem alaposan, úgy, hogy egy *jómódú* család vegyen pártfogásába egy *szegény* családot. Szerény véleményem szerint ez volna az egyetlen megoldása a szegényügynek.

Nem hiszem, hogy ne akadna Budapesten legalább néhány ezer jószivű, jobbmódú család, nem hiszem, hogy ne volna minden vidéki városban legalább száz ilyen irgalmaslelkű család és nem hiszem, hogy ne lenne minden faluban legalább öt igazán keresztény módon gondolkodó, érző és cselekvő család, aki ezt meg nem tehetné.

Minő perspektiva!

Hányszor tizezer család könnyei száradnának fel, hányszor tizezer szegény család szürke életébe lehetne egy kis örömet, boldogságot, vidámságot vinni. De ne csak egy darabka kenyeret adjunk a pártfogolt családnak, hanem adjunk szeretetet, jutásunk a szivünk melegéből.

A szegényeknek apró örömeik vannak és ezeket mi könnyűszerrel megadhatjuk nekik. Legyünk ott a pártfogolt család mellett, minden apró örömében és bánatában! Ha részt veszünk ügyes-bajos dolgaikban, tanáccsal, jó szóval és ha kell anyagiakkal segítjük őket az élet nehéz napjaiban megnyerjük szivüket, lelküket, megnyerjük őket az emberi társadalom hasznos tagjainak. Az ilyen család nem lesz szociálista!

Jelszavam: egy család vállaljon egy családot s a jó Isten segítségével egy új társadalmat lehetne ily módon teremteni.

Persze egy kis önmegtágadás kell hozzá.

De most, amikor a férfiak a csatatéren ontják vérüket drága hazánkért, mi nők adjuk oda a lélek fehér virágát: a jótékony-ságot. A szeretet virága nőjön ki lelkünkben most amikor a félvilág a félvilággal áll szemben s amidőn vérvirágok fakadnak hőseink kebléből!

Mennyit kell most dolgoznunk a Krisztus iránti szeretetben, hogy lehulljon az emberek lelkéről a közöny. Ne legyen most gazdag és szegény! Omoljék le minden válaszfal az emberek között!

Kérve kérem a jó lelkeket olvassák el e néhány sort s legalább elmélkedjenek fölötte.

Bod Péterné

Tájékoztató.

Vasárnapok. A pünkösdi utáni vasárnapok folytatódnak.

XX. vasárnap. (okt. 18.) Szent lecke: Sz. Pál ap. az ehez. irt lev. 5, 15=21. Élünk óvatosan, mert a napok gonoszak és ért-sük meg mi az Isten akarata. Evangélium: Ján. 4, 46=53. Jézus meggyógyítja a királyi ember fiát.

XXI. vasárnap. (okt. 25.) Szent lecke: Ehez. 6, 10=17. Ke-ressük erősségünket az Istennel való egyesülésben. Evangélium: Máté 18, 23=35. Példabeszéd a kegyetlen szolgáról. Isten sem bocsát meg nekünk, ha mi nem bocsátunk meg felebarátainknak, figyelmeztet az Üdvözítő.

XXII. vasárnap. (nov 1.). Szent lecke: Fil. 1, 6=11. Bi-zalmunkat egyedül Istenbe kell helyeznünk, mert Tőle jön min-den jó, Tőle jön a jóban való állhatatosság kegyelme. Evangé-lium: Máté 22, 15=21. Az adópénz megfizetéséről. Adjátok meg a mi a császáré a császárnak, és a mi Istené Istennek. Mai na-pon ünnepeljük Mindenszentek ünnepét, azért a vasárnapról csak megemlékezünk.

XXIII. vasárnap. (nov. 8.). Szent lecke: Fil. 3, 17=4, 1=4. Int az apostol, hogy életmódunkban őt és azokat, kik őt kö-vetik, vegyük példaképül. Evangélium; Máté 9, 18=26. Jézus feltámasztja Jairus leányát, útközben pedig meggyógyítja a ti-zenkét év óta beteg asszonyt.

Ünnepek. Mindenszentek ünnepe. (nov. 1.). E napot a menny valamennyi szentjének tiszteletére rendelte az anyaszent-egyház, minthogy a szentek mindegyikének nem szentelhetünk külön ünnepet. Az anyaszentegyház élénk állítja e napon a meg-dicsőülteket, hogy példájuk minket hathatósan íntsén követésre és így mi is a boldogok hazájába juthassunk.

Az első rendeletet, ezen ünnepet illetőleg IV. Bonifác adta ki, midőn Theodósius császár, a Pantheont a pápa rendelkezé-sére bocsátotta. A pápa a pogányok ezen főtemplomát a bold. Szűz és minden vértanú tiszteletére alakította át, igen sok szent-nek maradványait, kik Róma különböző temetőiben nyugodtak, ide vitette és ő volt az első aki Mindenszentek ünnepét megülte és annak évenkénti megülését megparancsolta. III. Gergely pápa ezt az ünnepet május 13-áról november 1-re tette át. IV. Ger-

gely pápa pedig az összes szentekre kiterjesztette és megünneplését az egész egyházban kötelezővé tette.

Szent lecke: János jelenései 7, 2=12. Az utolsó ítélet. Evangélium: Máté 5, 1=12. Nyolc boldogság.

Halottak napja. (nov. 2.) Az egyház nem feledkezik meg elhunyt tagjairól sem és Mindenszentek napja után következő napon megemlékezik a tisztító tűzben szenvedő lelkekről. A szeretet kiszólít a temetőbe, hogy szereteteink sírjait feldiszhassuk és egy pár gyertyát gyujtsunk, kifejezésüképpen azon óhajunknak, hogy az örök világosság fényeskedjék nekik. A szeretet azonban nem elégedhet meg a külsőségekkel csak, a szeretet imát követel. Kevesebb díszet, több imát, jócselekedetet és szentmisét kérnek tőlünk elhunyt hozzánk tartozóink, hogy ezeknek értük való felajánlásával szenvedéseinket enyhítsük.

November 1-én d. u. fél 5-órákor a központi-, d. u. fél 6-órákor pedig a kath.-temetőben megtartatik a kegyeletos gyászszertartás és szentbeszéd. A központi temetőben 2.-án reggel 9 órákor a temetőkápolnában gyázmise lesz a meghalt hívekért.

Böjtek. Október 31.-én vigilia böjt. Ezen a napon a 21 éven felülieknek csak egyszer szabad jóllakni még pedig a déli étkezésnél. Ezen étkezésen kívül csak két ízben szabad valamit magunkhoz venni. Enyhített böjti nap lévén a húseledek élvezete meg van engedve. Megtartóztatási napok a péntek, a húsétel tilos, de a többszöri jóllakás, valamint tetszés szerinti étkezés meg van engedve.

Misealapítványok; nov. 3.-án Horváth Klára; 4.-én Horváth Klára rokonai; 8.-án Neugeboren Borbára és 12.-én Brém Juliánna lelkiüdvéért mondatnak alapítványos szentmisék.

Prédikációk és ker. tanítás. Magyarul okt. 11.-én és 25.-én este 6 órákor, nov. 1.-én d. e. 10 órákor. Németül 18.-án és nov. 8.-án este 6 órákor, okt. 18.-án, 25.-én és nov. 8.-án d. e. 10 órákor.

Búcsú. Teljes búcsúban részesülhetnek a hívek november hó bármely napján, ha töredelmesen meggyónnak, méltóan megáldoznak, a tisztítóhelyen szenvedő lelkek javára az egész hónapban ájtatosságot végeznek, valamely templomot meglátogatnak és ott a pápa szándékára imádkoznak. Ugyisint 7 évi és hétszer negyvennapos búcsúban részesülnek november hó minden

egy napján. Ezen búcsúk a megholtakért is felajánlhatók (XIII. Leó pápának 1888. január hó 17-én kelt rendelete.)

Egyházi zene Mindenszentek ünnepén d. e. 10 órakor. Ünnepi mise „C” durban Kempler Károlytól. Graduale: „Eja chori jubilata” . . . Offertorium: „Exaltabo te Domine” Schiedermayer-től, sopran és alt kettős. Éneklük: Őszy Margit kisasszony és Kakassy Jenőné úrnő.

Halottak napján: Requiem „G”-mollban Moll Ferentől.

Kölon ájtatosságok a háború ideje alatt. A míg a háborús idő tart templomunkban a következő ájtatosságokat tartjuk meg. — 1.) Reggelenként a 7 és 10 órás sz. mise után külön ima a hazáért és derék katonáinkért. — 2.) Esténként 6 órakor könyörgő Istentisztelet áldással. — 3.) Havonként egyszer gyászmise a harctéren elhunytak lelki üdvéért. (A napot az előző vasárnap hirdetjük ki a szószékről.)

Requiem. A harctéren elhunytak lelkiüdvéért a gyászmisét november hó első szombatján 7.-én tartjuk meg.

Krónika.

Névnep. November 4-én boromei sz. Károly emlékét ünnepli az anyaszentegyház. E napon ne feledkezzünk meg és foglaljuk imáinkba kegyelmes Püspök Atyánkat és Plébános Urunkat, kik ezen napon ülik meg névnepjukat.

Személyi hírek. Kegyelmes püspök atyánk a külvárosi plebánia ideiglenes vezetésével Vorbuchner Adolf újmisést bízta meg.

Zsinat vizsga. Garabet Gerő v. belvárosi káplán, jelenleg orláthi lelkész és a sz. Ferenc rendi nővérek zárdájának hitoktatója, szeptember 15. és 16-án szép sikerrel zsinat vizsgát tett Gyulafehérváron. Gratulálunk!

Okt. 4. Őfelsége apostoli királyunk nevenapján a belvárosi plebánia templomban ünnepélyes hálaadó istentisztelet volt. A szent misét plebános urunk végezte segédlettel és azon úgy a polgári, mint a katonai hatóságok megjelentek.

Beszélő számok. Alig egy pár hónapja, hogy városunkban a betegápoló Mária nővérek letelepedtek. Csendben, zajtalanul kezdték meg munkájukat és fáradságot nem ismerve teljesítik igaz jókedvvel, szeretettel munkájukat. 111 nap óta mű-

ködnek és ezalatt a rövid idő alatt is sokaknak nyujtottak már segélyt és sokan részesültek buzgó ápolásukban 214 esetben teljesítettek nappali, 145 esetben éjjeli szolgálatot beteg embertársaik mellett. 392 kötést alkalmaztak és 295 esetben látogatták meg szenvedő felebarátaikat. A testi ápolás mellett nem szünnek meg a lelket is ápolni és ebben van legnagyobb érdemük. Hány lélek menne veszendőbe, ha e kedves nővérek nem állának mellettük? Erre feleletet csak a jó Isten tudna adni. A jó Isten adjon erőt, kitartást, önfeláldozó lelkületet a jó nővéreknek, hogy nemes hivatásukat a test ápolását és a lelkek megmentését továbbra is buzgón teljesíthessék.

Köszönet. Moser Károlyné 10 kor.-t, Fiedler Frigyesné 10 kor.-t, Gombos Mihály 100 kor.-t adományozott a Mária nővéreknek buzgó ápolásukért. Fogadják ezuton is hálás köszönetüket.

Országos mozgalom. Az egész országban mozgalom indult meg, hogy a szokásos kivilágítás halottak estéjén minnél egyszerűbb legyen és a fölösleges és sokszor túlzásig menő fényt és pompát mellőzve az arra szánt összeget a háborúban levő embertársaink segélyezésére fordítsuk. Ezen életrevaló eszme városunkban is tért kell hódítson! Jócselekedeteinkkel is segíthetünk a tisztító tűzben szenvedő felebarátainkon és lehet-e ma jobb valamely cselekedet annál, ha segítjük azokat, kik édes hazánkért küzdenek és viszontagságokat túrnek?!

Fogarasi hírek. Lázás munka folyik Fogaras városában. Az északi harctéren harcoló katonák rézzére már 1800 koronáért rendelték pamutot, hogy abból hósapkákat, térdvédőket készíthessenek, sőt előreláthatólag még ugyanennyi összeggel utánrendelést is fognak eszközölni, hogy minnél több meleg felszerelést küldhessenek katonáinknak. Az oltáregylet ezenkívül 158 hósapkát és 178 pár térdvédőt vállalt, 500 pár kézmelegítőt pedig már el is készített.

Követésre méltó példa. Milánóból jelentik, hogy a londoni lapok szerint Chicagóban nagyon kedves dolgot kezdeményeztek, amit egész Amerikában nagy lelkesedéssel fogadtak. Az amerikai gyermekek ugyanis elhatározták, hogy ajándékokat és pénzbeli segélyt gyűjtenek és küldenek azoknak az európai gyermekeknek, akiknek atyja a harctéren elesett. A gyűjtést az amerikai lapok végzik és annak eredményét külön hajóval küldik Európába.

Egyesületi élet.

Oltár egyesület. Oltáregyesületünk, melynek eddig feladata volt, a szegény templomokat segíyezni, és az Úr Jézus imádásának emelésére minden tőle kitelhetőt megtenni, a háboru alatt más programot tűzött maga elé. Munkadélutánjain a lelkes tagok most is összegyűlnek, de nem azért, hogy templomi ruhákat varrjanak, hanem harcban levő felebarátjaiknak meleg ruhát készíthessenek. Eddig 153 drb. haskötőt, 102 hósapkát készített el a munkadélutánokon, ehhez járul még egyes tagok ajándéka, kik szabad idejükben odahaza dolgoztak m. p. 37 p. térdmelegítő, 12 p. kapca és 5 drb. hósapka. De a munka mellett anyagiakkal is áldoz a nemes célnak. A „Vörös Kereszt“ egyesület céljaira megszavazott 200 koronát, 300 kor.-t pedig a fennemlített melegítők anyagának beszerzésére. A Jézus sz. Szíve társulattól egyesületünk 54 kor.-t kapott, melyet szintén e célra használt fel és mely összegből 51 pár kapcát készített. Mindezeket szeptember hó 29-én a „Vörös Kereszt“ egyesületnek át szolgáltatta. Evvel azonban nem ért véget az oltár egyesület tevékenysége, dolgozik tovább és minden alkalmat megragad, hogy anyagiakhoz juthasson és azt szintén e célra felhasználhassa. Nagyon kedves volt az október 7-én megtartott munkadélután. A megjelenő hölgyek majdnem mindegyike valami kis tárgyat vitt magával, hogy sorsolás alá bocsássa, hogy az így begyűlt összegből újabb anyagot vásárolhassanak. Körülbelül 50 drb tárgy került így sorsolás alá. Egyenként az adakozók nevét nem tudjuk felsorolni, és külön-külön megköszönni. Fogadják mindnyájan ez uton, az egyesület köszönetét és háláját. A sorsolás eredménye nagyon szép. Összesen begyűlt 207 kor. 80 fillér. Ugyanezen délután a plebános ur bejelentette, hogy az oltáregyesület válaszmánya a már megszavazott összeghez újabb 300 kor.-t szavazott meg anyag beszerzésére.

Az imádási óra november 5-én d. u. 5—6 óráig, az egyesületi misék d. e. 7 és 10 órakor, mikor is az élő és megholt tagokért ima mondatik.

Sz. Szív társulat. A sz. Szív társulat szokásos ájtatossága november hó 6-án a 7 órás sz. mise után lesz megtartva a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt.

Akik az egyesület tagjai közül, a sz. Sziv rózsafüzérjét megvenni óhajtják forduljanak Pálinkás ö nagyságához és Holly Frida kisasszonyhoz, kiknél a rózsafüzér beszerezhető.

Urak Mária kongregációja ez évi első gyűlését október hó 5-én tartotta meg. A megjelentek elhatározták, hogy gyűléseiket kéthetenként fogják ezidén is megtartani, a napokban azonban még nem egyeztek meg.

Ifjak Mária Kongregációja. Az áll. főgimnáziumban járó róm. kath. vallású ifjak kongregációja megkezdte második működési évét. Két csoportban tartják üléseiket, az alsógimnázisták minden hét szerdáján d. u. 5 órakor, a felső gimnázisták mindenhet szombatjan $\frac{1}{2}$ órakor. A felső gimnázisták első alakuló gyűlése szeptember 26-án volt, mely gyűlésen a kongregáció megválasztotta tisztviselőit. Praefektus Vidéky Nándor VIII. o. t.; assistensek: Menasságy László VII. o. t. és Klie Antal VI. o. t.; consultorok: Habermann Siegfried VIII. o. t., Budai Károly VI. o. t., Henning Rezső VI. o. t., Benedek Mihály V. o. t.; Jegyző: Henning Ernő VIII. o. t. Az alsó gimnázisták alakuló gyűlése szeptember 30-án volt, melyen szintén a tisztviselőket választották meg. Praefektus: Nickel Géza IV. o. t.; assistensek: Budovszky Béla IV. o. t. és Szakáts Zoltán IV. o. t. consultorok: Fejér Dénes III. o. t., Györy Endre III. o. t., Resch György II. o. t. Mindkét kongregáció elhatározta, hogy úgy maga, mint ismerősei körében mozgalmat indít egy kongregációi könyvtár felállítása érdekében. A tagok nagy lelkesedéssel, örömmel ajánlottak fel tehetségükhöz képest egy bizonyos összeget, sőt egyesek már egy pár könyvvel meg is vetették alapját a kongregáció könyvtárának.

Kath. Népszövetség. Népszövetségünk intenzivebb működést még nem kezdhetett meg. Ennek az oka a háború, mert sok tagjának kellett harcba vonulnia.

A cseléd patronage. A nagyszebeni cseléd patronage szeptember hó 27-én kezdte meg ez évi működését. A gyűlésen megjelentek a ladyk és patronessek teljes számban. Özv. Györyné meleg szavakkal emlékezik meg Badilla János a patronage volt vezetőjéről, majd az új vezetőt üdvözli. A gyűlés a múlt évi munkaprogramot helyesnek találva, azt ez évben is megtartani óhajtja. A négy lady Pászthy Ferencné, özv,

Györy Ignácné, Szakáts Károlyné és Ádámkovits Aladárné úrnők felváltva fognak vasárnaponként két patronese segítségével a leányokkal foglalkozni és nekik az őket érdeklő dolgokról előadást tartani. Szóba került egy új helyiség keresése is, ahol a leányok kényelmesebben tölthetnék el délutánjaikat, ebben az ügyben különben plebános urunk már tárgyal is és remélhetőleg nemsokára új helyiségben gyűlhetnek össze leányaink. Megbeszélés tárgyát képezte a karácsonyi ünnepély programja is, és ebből kifolyólag a gyűlés megbízta és felkérte Szakáts Károlyné úrnőt, hogy megfelelő szindarabok és magánjeleneteket szerezzen be és a következő gyűlésen tegyen erről jelentést. A következő gyűlés október hó 18-án lesz a plebánia hivatalban.

Tanügy.

Nyugdíjazás. Resch Lőrinc róm. kath. elemi iskolai tanítót betegségére való tekintettel a vall. és köz. miniszter nyugdíjazta. Rövid ideig munkálkodott hitközségünkben a tanítás terén, de ezen rövid idő alatt is lelke egész szeretetét vitte gyermekeink közé és igazi buzgósággal nevelte, a reábizott gyermekeket az egyház és haza javára. Hitközségünk mindig a legnagyobb hálával fog róla megemlékezni.

Megbízatus. Resch Lőrinc nyugdíjazása folytán megüresedett tanítói állás ideiglenes vezetésével a hitközség Farkas Hajnalka okl. tanítónőt bizta meg. A háborus időkre való tekintettel pályázatot a hitközség nem fog kitűzni.

A polgári képző okl. I-én kellett volna megkezdje ez idei első tanévét. Tekintve a háborús bonyodalmakat, a szülők gyermekeiket nem akarták idegenbe küldeni és így a képző működését nem kezdhette meg.

Tantestületi gyűlés. Tantestületünk ez évi alakuló gyűlését szeptember hó 18-án tartotta meg az iskola helyiségében.

Elnöklő plebános úr meleg szavakkal emlékszik meg Garabet Gerő káplánról és Resch Lőrinc tanítóról, kik több éven keresztül lelkiismeretes buzgósággal munkálkodtak közre az iskola tanításában és kik közül egyiket a főpásztor más munkakörrel bizott meg, másikat, a vall. és köz. miniszter betegségére való tekintettel nyugdíjazott. Egyben bejelenti az új hitoktatót Varga János káplán személyében.

Mária érem a csatatéren

Hitetlen lelkek szeretnek mosolyogni azok fölött a példák fölött, melyeket régebbi háborúkról is, különféle változatokban olvasunk és hallunk, hogy tudniilik egy-egy Mária érem a csatában bizonyos feltűnő módon bizonyult a katona életmentőjének. Ezeknek a szkeptikus lelkeknek a vigasztalására közlünk egy egészen új esetet, mely most érkezik frissen, az orosz harctérről. Egy magyar sebesült maga beszélte el Budapesten világiak társaságában.

Egy magyar katona mellét keresztüllőtte a golyó és a harctéren maradt. A vér csak úgy ömlött sebéből és azért szegény sebesült, hogy könnyítsen fájdalmán, felszakította mellén a ruhát. Csata után orosz őrjárat járta be a csatasíkot s igazi muszka kegyetlenséggel, szuronnal adta meg az elesetteknek a kegyelemdőfést. A muszkák egyre közelebb jöttek a mi sebesültünkhöz; végre rákerült a sor. Az egyik katona már felemeli rá szuronyos puskáját, de ebben a pillanatban a mellette álló orosz katonatiszt észreveszi a katona nyakán a Mária-érmet és tiltó mozdulattal megakadályozza. a szúrni készülő muszkát. A szerencsésen megmenekültet később, a mi sebesültkeresőink megtalálták s most a biztos gyógyulás útján van. Ha ama vészes pillanatokban nem jut eszébe, hogy ruháját feltépje s az érem így nem kerül felszínre, most bizonyosan, ő is a halottak között van.

Nem szükséges mindenütt csodát látni és mindjárt különös isteni beavatkozást keresni ott, ahol talán a természeti erők is elegendők a jelenségek magyarázatára. De azért ez a gyakran megismétlődő vonás, a Mária-érmet viselők körében legalább is eléggé szembeszökő és a hívő lélek bizannyal nem téved, ha a csodálatosan védelmező Mária-érem mögött, azt a gyengéd édesanyai kezet sejtí meg, mely a halál borzalmai között is enyhén és vigasztalón nyúl le az égből és a véres csatasík borzalmai közt is oltalmába veszi azokat, kik Őreá gondoltak, és az Ő nevével ajkukon és az Ő érmével szívükön mentek ki a távoli mezőkre a hazafiui kötelességteljesítés útjain.

Hűséges Szűz, szomorúak vigasztalója, elesett gyámola, légy velünk és testvéreinkkel, a Máriaország küzdő katonáival,

Jótékonyság.

Sz. Antal kenyér. Szeptember hóban kiosztatott 289 Kona készpénz és 250 drb. kenyér.

A hadba vonultak meleg ruhával való felszerelésére: Prokupek Sámuel igazgató úr 20 Kor., Spiller Róza örnagyné 10 kor.; Kafekranz 12 Kor. 20 fill.; Markovszky Mária 10 Kor.; S. M. 10 Kor.; Mihály Dezsőné 1 Kor.; özv. Magjerek Antalné 1 Kor.; Suchy J.-né 1 Kor.; Glósz Miksáné 10 Kor.;

Szegényeknek. Szakáts Károly és dr. Heteyi Gyuláné 40-40 fill.

Egy szegény család részére: főméltóságú herceg Hohenlohe Klodvigné 24 Kor.

Kath. gyermek telep részére. N. S. 10 Kor.; Hess Alice önnagyméltósága gyermekruhákat, kis asztalt és játékokat; N. N. őszi kabát, fekete alj 3 zubonnyal, 1 öltözet téli ruha, 1 kötény és apróruhák.

Templom részére: Hess Alice önnagyméltósága egy oltárterítőt és antipendiumot; N. N. oltárterítőt a sz. Antal oltárhoz; Dögl E. főhadbiztos neje oltárterítőt és antipendiumot.

Ustjanovszky László sekrestyés gyűjtése, a sebesült katonáknak: özv. Krémer Károlyné 1 sonka, 6 kenyér; Spilka Károly 18 zsemle; Wejner Rudolf 1½ kgr. szalona; Platz Emil 2 üveg bor; N. N. ½ liter rum; többen 100 drb; citrom; Pankratius. Fuchs, Misselbacher, Pfarre 3½ kgr. cukorpor; Pászthyné, Frenzné, N. N. 1-1 üveg málnaszörp; Stoiberné 1 üveg málnaszörp, 1 üveg ugorka, több citrom, 4 kenyér; N. N. 1 üveg málnaszörp, 1 üveg befőtt gyümölcs, citromok; Otto Adolf Gusztáv 50 zsemle; özv. Moldován Demeterné 1 kg. cukor, 10 citrom, 4 üveg befőtt gyümölcs; Heisné 1 skatulya cigaretta; Fidler Elza 1 üveg konyak, tea sütemények, csokoládé, 6 üveg befőtt gyümölcs; Rumler 2 Kor; Lupa Mária 1 üveg málnaszörp, 1 üveg befőtt gyümölcs; 1 Kor. Dittl kurátor 2 skatulya cigaretta; Uhlne 10 kenyér; Bizo és Bergleiter család 15 kenyér, 1 sk. cigaretta; Frensné 10 kenyér; Shtuchli Matild 3 sk. cigaretta, 1 Kor; N. N. 1 sk. purzicsán; Balach kisasszony 50 drb. zsemle; N. N. 20 fillér; N. N. 10 Kor; Hancmann kisasszony 1 Kor. 20 fill.; Suchi Mária 1 Kor; Kon 1 Kor; Gerber kereskedő 1 Kor; N. N. 10 fillér; Moller Karolina 1 kg. szalonna, egy üveg ugorka; Munteánné 1 üveg málnaszörp.

Isten fizesse!

„Ha valaki nektek egy pohár vizet ad az én nevemben azért, hogy Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek, nem veszi el jutalmát.“ (Máté 9, 40.).

Plebániai anyakönyvi hivatalból.

Megkereszteltettek:

Szeptember 14-én: Kozma Mór Miklós (szül. 1883 jun. 23.) — Szeptember 20-án: Albrecht Erzsébet Teréz (szül. aug. 28.); Hess Ernő József (szül. szept. 2.) — Szeptember 26-án: Péterffy László (szül. aug. 18.) — Szeptember 27-én: Zsiros Erzsébet (szül. szept. 16.)

Házasság szentségét fölvtették:

Szeptember 15-én: Kozma Mór Miklós és Boncz Anselma Róza Mária.

Halottaink:

Szeptember 9-én: Wallus Károly, 54 éves. — 11-én: Belohlaweck Franciska, szül. Watzek, 85 éves. — 13-án: Quera Josefin, szül. Nagy, 62 éves. — 14-én: Ladmann Erzsébet, szül. Gegő, 84 éves. — 25-én: György Róza, 6¹/₂ hónapos. — 28-án: Binder Josefin, szül. Haydecker, 84 éves. — Október 2-án: Grasser József, 69 éves.

Ha úgy tetszik, hogy minden elveszett,
S már a reménnyel is felhagyánk:
Van még, ki hozzánk nyájasan beszél:
A vallás, e mi édes jó anyánk.

Hiván; ki fáradt s megterhelve van, —
Kinek, az élet uj, uj harcot ad:
Igén s nyujt vigaszt, könnyebülést . . .
— Ennek keblébe rejtse bús arcodat!

Katholikusok! Használjuk és segítsük „Katholikus népkönyvtárunkat”.

Könyveket minden hét csütörtökjén d. u. 4—5 óráig lehet kivenni, a róm. kath. elemi iskolában Kleine Erde 18 sz.

(Önkéntes adományokat, úgy pénzben, mint könyvekben, köszönettel vesz át a könyvtár vezetője.)